

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-utca 41. Forster, Wesselényi és Tsai fióknyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 frt. Félévre 2:50 frt. Negyedévre 1:25 frt
Egyes szám ára 7 kr.

Az adókiivetések.

Jól tudjuk, hogy a mi pénzügy-igazgatóságunk vezetői derék, humánus érzésű férfiak s szívesen segítenek és enyhítenek az agyonterhelt adózó felek bajain, ha csak hivatalos kötelességeiknek megszegése nélkül tehetik. Mindamellet a mi adózási rendszerünk mizériái okozzák, hogy napról napra kapunk leveleket mindenfelől, amelyekben a panaszok egész sora hangzik az újlag elkezdett adó-behajtás ellen. Nem az ellen, hogy újra behajtják az adót — mert hiszen azt végre is minden magyar állampolgár belátja, hogy adófizetés nélkül államháztartás fenn nem tartható. A panaszok legfőképen az ellen irányulnak, hogy mindenhol az adókiivetésnél a *jövedelmi adót* emelik föl, ami magában is nyugtalanító, de van más oka is.

A jövedelmi adók szerint irányulnak ugyanis a *pótlékok*. Minél több jövedelmi adót fizet valaki, annál nagyobb kilátása van más irányban is az adóviselésre. Mert a kivetett póttadó nagyságát a jövedelmi adókhoz mérjük. Ha tehát igazságtalanság történik a jövedelmi adó kiivetésében, igazságtalanság esik egyszersmind minden adózási irányban. — Annak a forrását tehát, hogy szerte ez országban a jövedelmi adó kiivetésében aránytalanságok történnek, nem kereshetjük másban mint abban, hogy a *központból* kaptak az adókiivető körök utasítást. Ennek más következménye nem lehet, mint egyre ismétlődő panaszok és elkeseredés.

Még sem volna oly nagy a baj, ha lelkiismeresen, a jövedelem nagysága szerint vetnék ki az adókat és egyedül csak az igazságot és igazságosságot keresnék, a mikor arra kerül a sor. De éppen itt a bökkenő. Mert annak a jövedelme, akinek sok van, biztosan ki *nem* puhatolható. Sokan vannak a sorstól előnyben részesülő szerencsések, akiknek annyi a jövedelmük, hogy talán maguk sem tudják azt pontosan megbecsülni. Az ugynevezett eltussolási rendszer tehát mindennap ismétlődő és szinte már

teljesen megszokott jelenség a *gazdag emberek* között. Ellenben azok, akiknek kicsi, szűkre szabott jövedelmük van, nagyon is tisztában vannak jövedelmük „nagyságáról”. És pedig nemcsak ők maguk, hanem az adókiivető bizottságok is. Így történik azután, hogy a nagy jövedelmű embereket aránylag kevésbé adóztatják meg, mint a kicsi jövedelműeket s pedig nemcsak jövedelmük arányában, hanem egyáltalában.

De tegyük föl, hogy még azoknak jövedelmeikkel is egészen tisztában volnának az adókiivetők, akiknek nagy a jövedelmük: akkor is igazságtalanság történik, ha *ugyanaz* az adókiivetési rendszer megmarad. Mert miből is áll ez a rendszer? A megállapított tiszta jövedelemnek *tíz százalékát* fizeti minden ember jövedelmi adó gyanánt. Már most nagy különbség és még sokkal nagyobb aránytalanság van a között, ha valaki 10 frt jövedelemből fizet egy frtot jövedelmi adó fejében, vagy ha valaki 100 frt után fizet 10 frtot, vagy pedig ezer frt után 100 frtot. Ki nélküli jobban azt, amit adóba fizet? Az-e, akinek csak 10 frt, vagy az-e, akinek 100, vagy 1000 frt jövedelme van? Pedig ennek is, annak is tíz százalékot kell fizetnie. No hát ez a legsúlyosabb igazságtalanság, amit csak az adókiivetés terén el lehet követni!

A kormány lapjai pedig évről évre hiesztelik — természetesen köteles kortes-czélokából — hogy a pénzügyminiszteriumban foglalkoznak egy *progresszív* alapra fektetett adóreformmal. Ez azt jelenti, hogy mindenkinek a jövedelmi adóját *arányba* hozzák tényleges jövedelme nagyságával. Minél kisebb valakinek a jövedelme, annál *kisebb* százalékot kell fizetni jövedelmi adó címén és megfordítva.

Már pedig hogy az egyre szaporodó panaszok, aránytalanságok és igazságtalanságok végre valahára megszűnjenek az adókiivetésben: jó lesz, ha azzal a progresszív alapra fektetett adóreformmal *mihamarább* elkészülnek a pénzügyminiszteriumban, mert ez az egyetlen mód, amely ezen

a téren az igazságosság forrásához vezet és lehetővé teszi, hogy minden eddigelé jogosult panaszt elnémitson. A képviselőházban elszavalt szép miniszteri ígéreteknél sokkal többet ér a népek: az adóztatás terén igazságosan eljárni.

Válasz az „Éhező tanítók” cz. cikk írójának.

A „Szabadság” mult számában megjelent cikkemre az „Éhező tanítók” írója oly megjegyzéseket tett, melyeket szó nélkül egyáltalán nem hagyhatok. Nem hagyhatok annyival is inkább, mivel azon megjegyzések nem felelnek meg a valóságnak.

A cikkíró azon furcsa konzekvenziát igyekszik levonni, hogy a ki szegény, annak föltétlenül éheznie kell. Következetes akar maradni előbbi cikkéhez s *okvetlen be akarja bizonyítani, hogy a tanítók* — mivel szegények — *éheznek*. Én és a többi miskolczi tanítók kivételt képeztünk, de Borsod-, Gömör-, Abauj- és Zemplénvármegyékben nagyon sok tanító éhezik. Szerinte nekünk, miskolcziaknak privilégiumunk van; mit azonban a többi kartársaknak megadni egyáltalán nem akar. Ugyan az isten szerelmére, hát miért muszáj azoknak a szegény tanítóknak okvetlen éhezni!? Hisz most már az állam segítségével folytán (fizetés kiegészítésekkel és korpótlékokkal) mindnyájuknak van annyi fizetésecskéjük, hogy — habár szegényesen élnek is — éhezni éppen nem kénytelenek.

Furcsa lenne az, ha mindig csak a gazdag emberek lakhatnának jól; a szegények pedig mindig éheznének. Én beismerem magamról, mert fáradtságos munkával keresem meg a mindennapi kenyeremet s azt beismeri minden miskolczi tanító, hogy bizony mi is szegények, még pedig igen szegények vagyunk; de hát azért egyikünk sem veszi jónéven senkitől, még cikkírótól sem, ha újlag szemünkbe vágja: *Ti éheztek!*

Az nem mentség, hogy részünkre kivételt tesz; többi kartársainknak

Olcsó és jó szőnyegek,
valamint
szövet- és csipke-függönyök
legjutányosabban beszerezhetők az

Amerikai áruházban

Városháztér 1. szám (Breuer-palota).

pedig helytelen következtetése alapján homlokára akarja sütni az éhezők bélyegét. Mi, tanítók a közös szükség, kartársi vonzalom s azon nemes hivatás érzete által, mit hazánk és egyházunk fölvirágoztatására és boldogítására ki kell fejtenünk, annyira egyeknek érezzük magunkat, hogy ha egynehányat kiválasztanak közülünk s azokat bántják, mindnyájan érezzük azon méltánytalan bántalmakat, melyeket — jó lélekkel mondhatom — meg nem érdemlünk senkitől.

Nem tudom bizonyosan, de úgy hiszem, úgy látom, hogy a fenti cikk írója nem tanító s talán még nem is szegény ember. Mert ha az volna, nem lennének ily különös fogalmai a tanítókról s velük együtt egyáltalán minden szegény emberről. Ha szegény is az a tanító, nem vonja meg szájától a mindennapi falatot, hanem maga és családja iránti kötelességből is igyekezik tisztességesen táplálkozni, hogy azon nehéz munkához, melyet napról napra teljesítenie kell, erőt gyűjthessen magának. Inkább szerény és szegényes ruházatában, a társadalomban való megjelenésében és szereplésében.

Hogy inkább az állam, a kormány és a társadalom szégyene a tanítók szegénysége, azt magam is vallom és állítom. Sőt még hozzáteszem, hogy nemcsak szégyene, hanem egyenesen hátránya és kára is. Mert ha a tanító szegénysége miatt nem foglalhatja el a társadalomban azon pozíciót, melyet különben képzettsége és műveltsége által méltán elfoglalhatna és betölthetne; szak- és más irodalmi munkák olvasása által nem gyarapíthatja folytonosan ismereteit: első sorban az állam, a kormány és a társadalom érzi meg ennek hiányait, mivel ezen hiányok mind a tanügy rovására esnek.

Azt mondja cikkíró megjegyzéseinek végén, hogy nem tudja, miért dicsérem minden igaz ok nélkül a kormányt? Erre egész őszintén mondhatom, hogy nem dicsérem én egy szóval sem. Nem dicséretre méltó különösen azon téves és hibás eljárása, hogy a nemzetiségi vidékeken dobbal akar verebet fogni. Sokkal helyesebben tenné, ha azon iskolákat mind államosítaná s tanítóinak ott is oly tisztességes fizetést adna, hogy azok nem a jutalomra való áhítzást, hanem teljes odaadással, kötelességből teljesítenék kulturmissziójukat. Én csak például hoztam fel az államot, hogy a hol már kezébe vette az iskolákat, igyekezik valamennyire kielégíteni a tanítók igényeit. Most is azt mondom: *vajha más iskola-fentartók is igyekeznének ezen nemes versenyből kivenni a maguk részét!*

Csiky Béla.

Nagyon konok ember lehet Csiky úr. Lapunk mult számában kézzelfogható módon bebizonyítottuk azt, a mit mindenki tud, hogy vannak az országban olyan tanítók is, a kik *éheznek*. És ezt a szomorú igazságot ő még sem akarja belátni és megérteni. Hát ezen nem csodálkozunk, mert tudjuk, hogy mai napság is vannak olyan koponyák, a melyeken az igazság fénye át nem törhet s így azt be nem világíthatja.

Cikkünk eszmemenetéből mindenáron azt akarja kimagyarázni, hogy mi a tanítók tiszteletreméltó testületét megbántottuk. — Ugyan-ugyan, hát van-e abban a cikkben csak egy szó is, a melylyel megbántottuk a tanítói kart? Hiszen éppen a tanítói állás tekintélyét, a tanítók szent ügyét vettük védelmünkbe az állam szükkeblü eljárásával, a társadalom lenéző magaviseletével szemben. Abban a cikkben bántalmat vagy sérelmet csak olyan obskúrus gondolkozásu ember találhat, mint — teszem fel — Csiky úr, a ki azt sem tudja, hogy *ő maga mit irt*

meg! Hogyan tudná tehát megérteni azt, a mit *mi irtunk meg?* . . .

És éppen azért, mert nincs tisztában az írásokkal, szentül hiszi, hogy mi a tanítói testületet megsértettük s ebbeli nemes felbuzdulásában ő — mint a ki magát legkülönb legénynek tartja a gárdában — kardot köt s harcra indul egy *nem létező* ellenség ellen, akár csak Don Quixotte, mikor neki ment a szélmalomnak.

Valóságos szélmalom-harc az, a mit Csiky úr ellenünk folytat s ha mi erre a harcra színtér gyanánt lapunk hasábjait átengedtük, azt csak azért cselekedtük, hogy a közönségnek alkalma legyen gyönyörködni egy olyan furesa háboruban, a melyben a támadó fél ide ugrik, oda ugrik, ide szúr, oda szúr, de maga sem tudja: miért ugrik, miért szúr?

Tessék csak ide figyelni!

Csiky úr ránk akarja disputálni, hogy mi a mult számban irt fejtegetéseinkből azt a következtetést vontuk le, hogy *„a ki szegény, annak föl:étlenül éheznie kell!* Ugyan-ugyan kedves Csiky úr, legyen szíves nekünk kimutatni, hogy mikor és hol irtuk mi ezt; ha kimutatja, 100 koronát fizetünk a miskolci tanítók „Otthon“ körének pénztárába. Mi nem a „szegény“, hanem a „nyomorban élő“ emberekre mondtuk azt, hogy — *éheznek*. Véghetetlenül csodálkozunk azon, hogy egy városi tanító ezt a két állapotot egyenlőnek tartja s nem tudja: mily nagy távolság és különbség van a *szegénység* és a *nyomor* között! No de nekünk nem az a célunk, hogy egy művelt és szakképzett tanítót a magyar szók valódi értelmére oktassunk. Nem lehet célunk már csak azért sem, mert lehetséges az is, hogy Csiky úr nagyon jól tudja: mi különbség van e két szó között s a „nyomor“ helyett csupán taktikai szempontból vette föl a „szegény“ kifejezést, hogy ez által támpontot nyerjen a további viaskodásra. Igen ám, de ebben az esetben vitéz Csiky úr már nem ellenünk, hanem *saját maga ellen* vette föl a harcot. Olyan állítás megdöntésére vállal-

TÁRCZA.

Esténkint . . .

*Esténkint, ha kimul a nap,
Mind a virág sirva fakad:
Nedves a fáknak levele,
Kicsiny fűszál könnyel tele.*

*Elsíratják szeretőjük,
A ki eltávozott tőlük.
. . . Én utánam leány szembe
Egyetlen csepp sem rezege! . . .*

K. Béla.

A direktor ur.

— A „Szabadság“ eredeti tárczája. —
Irtá: Győztes.

Ketten ültek a budapesti gyorsvonat egyik másodosztályu fülkéjében, özv. Rajnay Benőné és leánya Ludmilla.

Az özvegyasszony élete hervadó tavaszának immár hatvankettedik évfordulóját fogja megünnepelni, miért is külső megjelenése önkéntelenül emlékeztet mindjárt a hét sovány esztendőre és arra az időre, mikor az

ó-kori paraszt gazda hét szilvafával beültetett kis kertjét földi paradicsomnak nézte. A fülkének egyik szögletében görnyedve huzódott meg, sivar tekintetét hol leányára, hol az ablakon át a kies, tavaszi napfényben uszó vidékre szegte s hogy látási képessége annál biztosabb legyen, okulárén kívül csiptetőt is hord azzal az indokolással, hogy egyik szemével sokat, a másikkal rövidet lát.

Valóságos mintaképe a jámbor lelketű szelid leendő anyósoknak.

A gondok halmaza és az idő viszontagsága mély ráncokat ültetett arczára, melyen meglátszik a gőg és büszkeség és az, hogy egyetlen leányának szépségével betelni nem tud.

Dus ősz hajzatán, mely patent hazai gyártmány, és szép fogsoron kívül, mely rugóra jár, mindenek fölött legjobban feltűnik bőbeszédűsége és rikácsoló hangja.

Annál szebb és kedvesebb volt azonban leánya, a 18 éves Ludmilla.

Gondolataiba mélyen elmerülve, illedelmesen foglal helyet anyjával szemben a pamlagon és ábrándos szemével hol jobbra, hol balra tekintgetett. Len-szőke volt a hajzata és égszínkék a szeme. Nyájas, szelid

kis arca örökké mosolygott, mintha igéző szépségének tudatában örvendezni látszanék egy eljövendő tulboldogságnak, vagy naiv komolysággal elmereng és ekkor olykor-olykor megszólal szeliden csengő hangja. Az utazás fáradalmi közé belevegyült néha a léha unalom is, melyet a magányos utazás okozott.

Egyszerre azonban, a mint a vonat egy közbeeső állomáson egy percze megállott, beszállott a fülkébe egy elegánsan öltözött, csinos külsejű, középtermetű barna uri ember és helyet foglal Ludmilla kisasszonnyal szemben.

Az előjelek, valamint a kifogástalan öltözék után ítélve ez az ur az arisztokrata osztályhoz tartozott, magatartása pedig valamely magasabb állásu egyénhez kötötte őt.

Egy kevés ideig, — míg a szokásos merev tekintetekkel hidegen végigmérte az öregasszony és leánya az ismeretlent — szótlánul ült a társaság, de azután csakhamar megkezdődött a társalgás.

— Uraságod hová utazik? ha szabad kérdenem — kérde Rajnayné.

— Budapestre, nagyságos asszonyom! — felelt az idegen kapva a váratlan megszólításon.

kozott, a mit mi sohasem mondtunk, a mi csak az ő agyában szülelt meg. Ugy-e bár remek látvány lehet az olvasó közönségnek az, a mikor maga előtt lát egy állig fölfegyverkezett tanító urat, a ki neki ront saját becses személyének és önmagát igyekszik legyűrni?

Ez már a szélmalomharcznál is érdekesebb. A heves ütközetben, hol Csiky ur van felül, hol Csiky ur van alul és mindig csak Csiky ur van felül is, alul is. Persze ebben az óriási küzdelemben sohasem tudja: mikor van alul és mikor van felül?! Ilyen nagy lelki viaskodásban természetesen ki kívánhatná tőle azt, hogy a hadakozásban konzekvens legyen? Ki kívánhatná, hogy emlékezzék arra, a mit már ő maga megírt?

Azt mondja irásának végén, hogy ő nem dicsérte a kormányt. No ha még az sem dicséret, a mit a multkori és a fentebbi cikkekben írt, akkor Csiky ur igazán nem tudja a „dicséret“ szónak valódi értelmét.

Hát kell-e annál nagyobb dicsőhymusz, mint a mikor a kormányt követendő példa gyanánt állítja oda a többi iskolafentartó egyházaknak, azt mondván: Vajha ezek is ekként cselekednének!

Hogy a kormány megérdemli-e a dicséretet, erre nézve ide igtatjuk *Köszeghy* István miskolczi tanítónak hozzánk beküldött sorait. *Köszeghy* ur ezeket mondja:

Valljuk be az igazat, hogy mi tanítók — különösen felekezeti tanítók — az államnak, a magas kormányának még mindig csak *mostoha gyermekei* vagyunk.

Bizonyítékul felhozok néhány szempontot.

Például a kormány annak a tanítónak, a melyet a népműveltség melegágyi kertészének mond és a melyről dicsőhymuszokat zeng, 40—50 évi testet-lelket ölé munkája után, ha nyugalomba vonul, kitüntetésül *nem arany érdemkeresztet* tűz mellére, hanem *csak ezüst keresztet*, a melyet szolgáltnak, udvari lakójoknak és alantasabb alkalmazottaknak szokott osztogatni.

Továbbá ott van a *korpótlék* ügye. A kultuszminiszterium az állami segélyt az egyes

egyházaknak csak azon esetben adta meg, ha hiány mutatkozott a felterjesztett költségvetésben. Ha már 3—4 frt felesleg volt feltüntetve, az illető egyház kérelmét me-reven visszautasította; nem gondolván meg azt, hogy e csekély többlet a hívek nagy mérvű és már tovább egyáltalán nem fokozható megadóztatásának eredmény, sem azt, hogy 3—4 forinttal 50—100 frtot tevő korpótlék nem fedezhető. Ebből kifolyólag azután pl. az alsó-szaboles hajduvidéki ev. ref. egyházmegye 24 egyháza közül csupán 4 nyerhette meg az állam segélyét.

Azután, hogy még egyet említek; az állam a felekezeti tanítóknak a *vasuti félúru menetjegyet* nem adja meg, míg az állami tanítóknak igen.

Az emberszeretetről.

Kecsesek a gyermekek különös okoskodásai és finom ravaszságai és elbájolók általában kedves és szeretetkeltő naivitásai. A szépet és ártatlanságot lehet-e megfelelőbben megtestesíteni, mint egy szép és kedves gyermekkel?

Vajjon hol szunyadnak a gyermekekben azon tulajdonok, melyek az élet folyamán előtűnnek belőlük s melyeket látva és szemlélve, mintegy hihetetlennek látszik, hogy ama kedves és a szeretet érzetét keltő gyermekekből fejlődtek ezek az emberek, kik a létérti küzdelemben valójukat megczáfoló és azzal ellentétben állóknak bizonyulnak.

Midőn az ember e világra születik, lelke, szive, teljesen egyformán fogékony a szépre, jóra, rútra és gonoszra s mert mindent példa után sajátít el, olyan lesz a gyermek, a milyen példákat lát.

A mindenki által szeretettel környezett s mindenfelé csak mosolygó arcokat látó gyermek egészen természetesen a megtestesült kedvesség és ártatlanság s ilyen marad mindaddig, míg az élet küzdelmeiben neki is rész nem jut.

De ha már iskolába kezd járni, szive,

lelke jelentékeny átalakulásokon megy keresztül. Ha vagyonos szülők gyermeke, tiszta és izléses ruháival irigységet kelt, ha szegény emberektől származik, mihamar a lenézetés s mellőztetés keserű érzete üt tanúját lelkében.

Ha tovább fejlődve a földtekén helyet kér és keres, ha meg akarja szerezni a megélhetés feltételeit, szemből talál magával mindenkit, mert betevő falatját mindenki félti, hiszen meg van írva, hogy kevés a foka és sok az eszkimó.

Lehet-e tehát azon csodálkozni, hogy az emberszeretet érzetét az emberekkel megtanultatni és ezen érzetet szívökbe oltani nem lehet. A fejlődő szív és elme el nem hiszi igazságait annak, mit csak tanítani hall, a könyvekben olvas, de érvényesülmi nem lát sehol.

Szeresd felebarátodat, mint magadat, kívánj embertársadnak azt, mit magadnak kívánsz, örülj embertársad szerencsésén és szomorkodjál vele, az őtet ért szerencsétlenségen. Ez volna a szeretet, melyet tanítani hallunk, leírásból olvasunk, de alkalmazni még soha senkinek eszébe nem jutott. E helyett az emberek lelkét első sorban az irigység és másodsorban a gyűlölet érzete tölti el.

Az irigység a létérti küzdelemben, másokkal és mások állapotával történő összehasonlításunkból ered, legtöbb esetben az igazság keresésének álarca alá rejtőzik. Biráljuk mások helyzetét és úgy találjuk, hogy azok a jog és igazság ellenére vannak nálunk jobb helyzetben s tulbecsülve magunkat és tehetségünket, azt hirdetjük, hogy meglevő értékeink mások igazságtalansága folytán nem érvényesülnek és e fontolgatások nyomán támad lelkünkben a gyűlölség, melynek szülő édesanyja az irigység.

A pillanatonként s valamely ok folytán támadt s valamely értesülés folytán nekünk szuggerált érzésként jelentkező harag, nem nemtelen, nem aljas és az embert nem alacsonyítja le, mert a harag elmúlik és ha-

— Mi is a fővárosba megyünk. Ugy-e mama? — jegyezte meg Ludmilla kisaszszony.

— Igen, mi is Budapestre megyünk és alig várjuk, hogy már megérkezzünk, mert az utazás oly borzasztóan unalmas, mikor egész nap utazunk és szórakozni senkivel sem lehet — toldotta meg Rajnayné.

— Nagyságos asszonyom! ha megengedni méltóztatik, följánlom társalgásomat . . . különben nevem Dr. Szikár Endre bankigazgató.

Rajnayné és leánya szintén bemutatták magukat.

— Igazgató ur talán hivatalos ügyben keresi fel a kedves fővárost, avagy talán szórakozási szempontból? — fűzte tovább a beszélgetést Rajnayné.

— Budapestre való sürgős felmenetelem célja szoros kapcsolatban van egy hagyatéki ügyben tartandó tárgyalással, melynek kapcsán a néhai nagynéném után örökölt negyvenezer forintnyi készpénz vagyont holnap a takarékpénztárnál felvenni óhajtanám, de összefüggésben van magánügyemmel is, a mennyiben rövid idő alatt — megnősülni óhajtok. S ha megtalálnám a keresett, hozzám hűségesen ragaszkodó szí-

vecskét, mielőbb el is vinném a birtokomra! — volt a fiatalember válasza.

— Igazgató úrnak bizonyára e tekintetben nagy igényei is vannak? — tudakolta Rajnayné.

— Nem, nem! — kezításkájából finom szalonczukrokat vett elő és megkínálta mindkettőjüket. — Igényeim nagyon szerények, a választott hölgy legyen mindenekelőtt egy feltűnő szépség, nemes családból való. Vagyoni állapot százezer katasztrális hold föld és egy takarékpénztári betétkönyvecske legalább is 40 ezer forintról! — hangzott a felelet.

— Oh hisz az nem is sok! Az igazgató úr társadalmi állásához illően a nőüléshez fűzött feltételeket bizonyára meg is fogja kapni, — erősítette meg Ludmilla kisaszszony elpirulása közben a mama.

— És leendő nőnek mindenben kényelmet, fényt és pompát szándékozom nyújtani. A fővárosi farsangi bálókra való részvétel, napontai színház, operalátogatás, azután Szikszay és angol királynő, nyáron a külföldi fürdők, Velence, Páris meglátogatása és a sportok nagy mérvbeni üzése szintén egyik kedvencz multságunkat fogja képezni, télen kizárólag Abbázia lesz a nya-

ralóhelyünk — folytatta fokozatosan a direktor ur.

— Igazgató ur valódi mintaképe lesz a jó férjeknek és megérdemli, hogy a keresett feleséget megtalálja. Ha szabad kérdeznem, meddig méltóztatik ez alkalommal Budapestben időzni? — kérdé Rajnayné.

— Most csak legfeljebb három napig, egyébként biztosat még nem tudhatok, mert Andrássy uti nyaralóm impozáns berendezésével és kényelmével mindig tovább szokott marasztalgatni a fővárosban.

— Igazgató ur bizonyára most is oda fog szállni? — tudakolá kíváncsian a mama.

— Oh igen, nagyságos asszonyom! a fogatom várni fog az indóházánál és ha parancsolják, szívesen felajánlom azt! — hangzott az udvarias válasz.

Ezalatt a vonat Gödöllő állomáson állott meg, a hol a vonat tartózkodása alatt illatos virágokat, rózsákat és déli gyümölcsöket kínálgattak csinos leánykák.

Az igazgató ur a legszebbeket összevásárolván legmélyebb tiszteletének kifejezése mellett felajánlotta azt Ludmilla kisaszszony-nak, kérvén a kedves mama engedélyét arra nézve, hogy azt tőle emlékebe elfogadni engedje.

ragos állapotunkban is képesek vagyunk jót akarni, de a gyűlölet minden nemesebb érzelmet kizár és soha meg nem szűnő rossz indulattal tölti el az ember lelkét.

Azért tehát az, ki lelkében a szeretet virágát nem elég gondossággal ápolja s a jó indulat áldást fakasztó harmatjával nem öntözi s ki lelkének belsejében helyet enged a gyomként felburjánzó irigységnek és az abból fejlődő gyűlölségnek, az önmagát is szerencsétlenné teszi, mert boldog csak az lehet, ki mások boldogságát is óhajtja.

Manschell Vincze.

UJDONSÁGOK.

Tájékoztató.

Április 30-án: Értekezlet d. u. 3 órákor a megalkotandó filharmonikus zenekar teendői felől a zeneakadémiában. — A borsodmiskolci bizikli klub évi rendes közgyűlése d. e. 11 órákor a város-háza nagytermében.

Május 3-án: Lóvásár tartva a Miskolcra állomásozó 7. sz. állandó lovatóbizottság által. — A miskolci általános fogyasztási szövetkezet rendes évi közgyűlése d. u. 5 órákor a Korona szállodában.

Május 4-én: A borsodmegyei Nőegylet közgyűlése d. u. 3 órákor Görgey Lászlóné urnó lakásán (üzletvezetőségi épület).

Május 7-én: A miskolci asztalos ifjuság táncszal egybekötött műkedvelői előadása a Seper-szálló nagytermében.

Május 18-án: A miskolci villamos vasut részvénytársaság első évi rendes közgyűlése.

Június hó 3-án: Az iparos ifjusági önképző és olvasó egyesület zártkörű tavaszi táncvígalmá a lövölde-népkert helyiségében.

Június 14-én: Gyapju-vásár a miskolci Hírelintézet áru- és terménycsarnokaiban.

Róm. kath. nőegylet közgyűlése.

A miskolci róm. kath. nőegylet f. hó 23-ikán vasárnap délután 3 órákor tartotta rendes évi közgyűlését.

Jelen volt 70 nőegyleti tag, akik között ott láttuk: özv. Juhász Pálnét, az ág. ev. nőegylet elnökét, Görgey Lászlónét, a borsodmegyei nőegylet miskolci elnökét, Orszay Gyulánét, Blazsejovszky Ferencz apát esp.

Ezután sok mindenről folyt még a tárgyalás, és az öreg asszony szeméi a boldogságtól mintegy ragyogni látszottak, mert az igazgató ur mindinkább jobban és jobban érdeklődött Ludmilla kisasszony iránt.

Közel Kőbányához az igazgató ur lázasan tudakolta a mamától Pesten való tartózkodásuknak idejét, helyét és engedelmet kért a mamától, hogy a holnapi nap folyamán náluk tiszteletét tehesse, megsugván a mamának fülébe, hogy egy igen fontos és életbevágó ügyben nyilatkozni kíván...

A vonat ekkor berobogott a keleti pályaudvarra és az igazgató ur, mindkettőjüknek kezeit csókolva, állítólag ebédre a vasuti vendéglő felé sietett.

— Isten vele! drága igazgató ur! — Isten önnel doktor ur! — hangzott egyszerre.

Másnap a mondott helyen lázasan várták egész nap az igazgató urat — de hiába!

Egy hét múlva az öreg asszony kutatni kezdett utitársának kiléte és holléte felől, megtudta, hogy dr. Szikár Endre bankigazgató ur — csak vasuti diurnista és már hatszoros családapa!...

plebánost, az alsó-miskolci hitközség egyházi elnökét, Pfliegler Ferencz egyháztanácsost, a kereskedelmi kamara alelnökét stb.

Az elnöki megnyitó után, melyet dr. Tarnay Gyuláné tartott, Dömötör György titkár terjedelmes jelentést olvasott fel, melyben élénk színekkel ecsetelte a nőegylet múlt évi áldásos működését. Bevezetésként a nő társadalmi s egyházi hivatásáról értekezett. Kifejtette, hogy a nő a társadalomban az emberek között édes kötelék, az egyházban a hivek között az igazi buzgóság példaképe. Amint a társadalomban nem volna élet a nő tevékenysége nélkül, épp úgy az egyházban a nő példaadó buzgósága, lélekemelő áhitatgyakorlata nélkül félmunka volna a lelképásztornak legszebb, legodaadóbb munkálkodása is. Legyen azért a nő a társadalomnak szíve, az egyháznak lelke, betöltője Istentől rendelt magasztos hivatásának.

Majd nemes büszkeséggel méltatta a r. k. nőegylet hármasszent czélját, melynek mindegyike a legtisztább emberbaráti szeretet gyakorlása.

Avagy nem a Krisztusi szeretet nagy munkája az, midőn maga köré gyűjti, keblére öleli az éhező, a ruhátlan árva gyermekeket?! Nem az irgalom kitűnő műve az, ha oltalmába veszi az elhagyottakat, az elaggott szegényeket, a kiknek e földön már senkijök, már semmijök sincsen?! Nem az Isten dicsőségeért lángoló buzgóság az, mikor hagyományos kegyelettel díszítgeti annak a jó Istennek templomát, akitől oly sokat kér és nyer oltalmat, kitartást, vigasztalást?!

Ezt a hármasszent czélt munkálja a r. k. nőegylet azóta, hogy ott küzd a többi testvér játékos egyletek sorában. Ezért lelkesül, mióta ott versenyez velök abban, melyik tudja jobban szeretni azt a jó Istent, akit mindnyájan Atyánknak nevezünk; s az Isten képére teremtett embert, aki vallás, rang- és rendkülönbség nélkül egyformán testvérünk nekünk.

A miskolci rk. nőegylet az elmúlt évben e magasztos feladatát az által töltötte be, hogy felruházott 252 árva gyermeket 669 frt 9 kr. árán; segélyezett 64 elaggott nőt 574 frttal; s a mindszenti templom fényének emelésére áldozott 377 frt 15 krt.

A titkári jelentésben meg vannak örököltve az elmúlt év öröndetes és fájdalmas eseményei. Első helyen arról a tragikus halálról szólt, mely a magyarok nagyasszonyának elvesztésekor gyászba borította az egész világot. Erzsébet királyné emlékezete a jelenlevők szemében könyeket fakasztott.

Ezután általános részvét között néhai Gröber Józsefné urnóról emlékezett meg, aki a nőegyletnek legelső alelnöke volt; aki nyolcz évi buzgó munkálkodásáért megérdemli, hogy a nőegylet hálás kegyelettel virraszonon csendes sirja felett. A megboldogult alelnök leánya volt a vértanu Kne-zichnek, aki ott vérzett el a tizenhárom közt az aradi golgotán!

Ezen fájó visszaemlékezések után lelkes öröm hangján említette fel a nőegylet nagynevű alapítójának dr. Samassa József egri érseknek 25 éves jubileumát, kiemelve apostoli működéséből a legszebbet, melyben a főpásztor áldástörő jobbkeze Isten nevével találkozott.

Hálával adózott az egylet nevében Sebe Alajosné urnónek, aki hat éven át volt a nőegyletnek jeles és buzgó elnöke. Hat éves elnöksége valóban áldás és dicsőség volt egyletünkre. A vele együtt távozó Réta Kálmán titkárral felvirágoztatták a nőegyletet. Jelesek mentek. Jelesek jöttek. Dr. Tarnay Gyuláné, mint elnök, Bulyovszky Gusztáv, mint világi titkár, csak növelik a nőegylet dicsőségét! Növeljék is a nőegylet jó hírét, nevét. Azt a lelkes kis csapatot pedig, mely a kilencz évvel ezelőtt kigöngyölt zászló alá sorakozott, vezessék folyton folyvást diadalról diadalra!

A titkári jelentés után Blazsejovszky Fe-

rencz apát-esp. plebános ékes nyelven magasztalólag szólott a nőkről a nőkhöz. A múlt évi működés megnyugtató s örömmel tölti el lelkét. Az évi jelentést azon édes reménnyel csatolja a hitközség jelentéséhez, hogy a nőegylet nagy sikereket fog kivívni a jövőben is.

Pfliegler Ferencz emelt szót ezután, általános helyeslés között indítványozva, hogy Sebe Alajosné és a Gröber-családot jegyzőkönyvi kivonaton értesítse a közgyűlés arról, hogy róluk a nőegylet kegyelettel emlékezett: Sebénét, hogy távozása sebet ejtett, hogy érdemei fel vannak jegyezve évkönyvünknek szerény lapjain; a Gröber-család tagjait, hogy a jó édes anya halála felett érzett gyászukat megosztjuk testvéri szeretettel! A jegyzőkönyvi kivonat átnyújtásával közgyűlés a titkárt bizta meg.

Erre az alelnök-választás közetkezett. Első alelnöknek a fáradhatatlanságáról nevezetes Strázsek Jánosné, második alelnöknek az ifju Greutter Józsefné választotta meg a közgyűlés egyhangulag.

A pénztári számadást azzal vette tudomásul a közgyűlés, hogy régi, hűséges és szakértő pénztárosának, Hesz Miklósnénak jegyzőkönyvi elismerést szavazott s a további elszámolások kötelezettsége alól felmentette.

Rétay Kálmán volt jeles ügybuzgó és érdemes első titkárt Dömötör előterjesztésére tiszteleti tagnak kiáltották ki a közgyűlés tagjai. A tiszteleti tagság nagyobb öröme remek emléklappal lepte meg a nőegylet Rétajt.

A közgyűlés utolsó dolga volt, hogy Dömötör Gy. titkárt állásában végleg megerősítette.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

— **Hivatalnoki és altiszti előléptések a Máv.-nál.** A m. kir. államvasutak f. évi április hó 25-én kelt 19. számú Hivatalos Lapja az alábbi előléptéseket közli a Miskolcra lakó vasutasok örömeire:

a) a hivatalnokok körében:

A IV-ik rangfokozat 2-ik osztályából az 1-sőbe Herczeg Sándor I. mérnök, Temesváry Alajos ellenőr, Boros (Kobelrausch) Károly ellenőr, állomási főnök.

A IV. rangfokozat 3-ik osztályából a 2-be: Mirka Károly ellenőr, Nagy Sándor III. ellenőr.

Az V. rangfokozat 1. osztályából a IV. rangfokozat 3-ba kineveztettek illetve előléptettek: Vadnay László hivatalnok ellenőrré, Jirsa József hivatalnok ellenőrré, Encz Lajos hivatalnok ellenőrré, Schultz Károly számtiszt ellenőrré Hauser Ernő és Auer Lajos segédmérnökök mérnökökké, Gulassa Andor hivatalnok és Bajza István hivatalnok ellenőrökké.

Az V. rangfokozat 3. osztályából a 2-be: Thurzó Nagy Árpád, Skaliczky Árpád, Zajátz János, Csonth János, Lieszkovszky Kálmán, Hajnal (Handler) Mór, Engel László hivatalnokok, Missa János számtiszt, Lorc-sányi Dezső hivatalnok, Tomán Kálmán hivatalnok, Franyeczky János irodatiszt, Goldsmann Albert Adolf alias Ernő s. mérnök.

A VI. rangf. 1. osztályából az V. rangf. 3. osztályába előléptettek illetve kineveztettek: Országh Béla számtiszt számtiszté, Popovics Endre Pál hiv.-hivatalnokká.

A VI. rangf. 2. oszt.-ból az 1. osztályba: Torma Károly hiv., Porcs Nándor irodatiszt, Hegyi Andor irodatiszt, Gönczi Samu számtiszt, Debreczeni Bárány Gyula Zoltán hiv., Giovaninni Arnold számtiszt.

A VI. rangf. 3. osztályából a 2-be: Nemes Győző, Frank Vilmos, Záhorszky L. Gyula és Czövek Károly hivatalnokok.

b) Az altisztek körében az altiszti III-ik rangf. 1. osztályából a II. oszt. 3. rangfokozatába kineveztettek illetve előléptettek: Znasal Károly pályafelv. pályafelügyelő. Policsék Rezső mozdonyvezető mozdonyfelügyelő, Polgár Sándor I. főkalauz, vizsg. főkalauz.

— **Halálozás.** Náda Lajos máv. mérnök neje f. hó. 26 án délután váratlanul elhunyt. Temetése tegnap d. u. volt 4 órakor az ismerősök és jóbarátok nagy részvéte mellett.

— **Modern népvándorlás.** A népvándorlás kora lejárt, de azért a mai emberiséget is sújtja ez az átok. Akkor egész nemzetek kerekedtek vándoruttra, hogy maguknak jobb hazát keressenek, ma az egyes emberek vándorolnak örökkön örökké... Négy olyan időszak van az esztendőben, a mikor ez a modern népvándorlás minden zürzavarával együtt kitör. De a legnagyobb népvándorlás mégis ilyenkor: Szent-György- nap és május 1-je között van. Ilyenkor óriás társzekerek álldogálnak a házak előtt, gördülnek végig lomha méltósággal az utcákon, hordják, viszik a sok holmit, a mire — a régi görög stoikusok szerint — az emberi nyomoruságnak szüksége van. A modern népvándorlást ugyanis *költözködésnek* nevezik. Ebben a szóban benne van minden borzalom, a mi csak egy lakót sújthat. Különösen Miskolcra kellemetlen ez a lakóra nézve, akár marad a régi fészkeben akár nem. Ha nem hurezolódik, akkor bosszantja, hogy maradnia kell, mert hiába Miskolcra csak hirből ismerik a modern kényelmes berendezésű lakásokat. Ha meg hurezolódik, akkor átszenvedik azt a gyötrelmet, a mire a magyar közmondás azt mondja, hogy két hurezolódás fölér azzal, ha valaki egyszer leég... Ma már a hurezolódás megindult mindenfelé. De azért sok lakás tántog üresek, a mi alighanem arra fogja indítani háziurainkat, hogy a lakások árát leszállítsák, a mi Miskolcra bizony túlságzott a viszonyokhoz képest. Mert hogy is mondta csak egy elmés ember, a ki a mi viszonyainkat jól ismeri:

Van ám *ur* Miskolcra elég — csak pénz nincsen...

— **Hivatalos átadás.** Tegnap történt meg az újonnan építendő miskolci kórház telkének kijelölése és illetve hivatalos átadása az építkezések foganatosítására Varráthy és társa vállalkozóknak. Az átadást az építési bizottság élén Dr. Tarnay Gyula elnökkel eszközölte. Tehát most már okvetlenül megvalósul egy új kórház építése iránti reményünk!

— **Posta minden faluban.** Hegedüs Sándor kekereskedelmi miniszter budget-beszédeben megígérte, hogy első teendői közé a *levélhordás országos kiterjesztését* fogja fölvenni. A miniszter hamar beváltja ígérését, életbelépteti az új rendszert, a mely *Magyarország minden községének megszerzi a postai összeköttetést.* A kereskedelmi miniszter új rendszere a belügyminiszternek legutóbbi körrendeletében nyilatkozik meg.

A körrendeletben a minisztérium elrendelte, hogy minden nagyközség, továbbá minden köljegyzői székhely képező kisközség, melyben postahivatal nincsen, köteles attól a postahivataltól, melynek forgalmi köréhez beosztva van, a községek lakosai számára érkezett, vagy azoktól feladott közönséges és ajánlott leveleket, levelező lapokat, hírlapokat, áruminta- és nyomtatványküldeményeket; továbbá az értéküldeményekről szóló értesítőket és nyugtákat, valamint feladó vevényeket, amennyiben azok átvételéről, vagy feladásáról az illetők önmaguk külön nem gondoskodnak, hetekint legalább háromszor azzal a postaküldőnczel, ki a hivatalos levelek továbbításával megbízva van elhozni, illetőleg a postahivatalhoz elszállítani. A küldőnc az értéküldeményeket, csomagokat, pénzes leveleket, utánvételi és megbizási pénzüsszeget is elviszi a postára. A postai szállítás céljaira minden nagyközség, illetőleg köljegyzői szövetkezet egy oly tászkát tartozik beszerezni, mely két kulcsal zárható s mely kulcsok egyike az illető postahivatal, másika pedig a községek előjáróságának a postakezeléssel megbízott egyik tagjánál őrzendő meg. — Lehetőleg minden községben a községházánál alkalmas és könnyen hozzáfér-

hető helyen közhasználatra levélgyűjtő-szekrény állítandó fel. A községi, illetőleg köljegyzői, esetleg az előjáróságnak a postakezeléssel megbízott tagja köteles a hivatalos levelek elküldése alkalmával a levélgyűjtő-szekrényben összegyűjtött leveleket kiszedni s az ugyenevezett küldőnc-postakönyvbe bejegyezni. A küldőnc az átvett postaküldeményekért és pénzüsszegekért felelős. A postaküldőncnek ugy a postára menet, mint jövet tilos korcsmába menni, vagy bárhova betérni és idegeneknek a szállított anyagról felvilágosítást adni. Kézbesítési díj nem szedhető a közönséges és nem ajánlott levélpostai küldemények után a kézbesítői állás rendszeresítése esetében sem. Ellenben a községi posta-küldőnc, ha öt egyeseke értékes küldemények és pénzüsszegek vitelevel megbízzák, a küldemények után darabonkiat 5 krajczár közvetítési díjra tartathat igényt. A községet nem terheli szavatosság a magánküldemények és a pénzüsszegek kezeléséből. A községi postakezelő mulasztásai és visszaélései azonban fegyelmi uton torolthatnak meg. A községi postakezelő eljárása a községekben évenként tartatni szokott vizsgálatnál a járási főszolgabíró részéről megvizsgálandó. A községi postakezelő köteles a községi postaküldőnc működését ellenőrizni s a küldőnc ellen felmerült minden panaszt bejelenteni.

— **Köszönet.** *Kiszely* Ernőné szül. Matyas Katalin úrnő a nyomorba jutott öz. Iváncsics Györgyné és három kiskorú gyermekeinek támogatására és segélyezésére 6 koronát volt kegyes átadni szerkesztőségünknek, melyért a sorsüldözött család nevében is, melynek az ajándékot nyugta ellenében átszolgáltattuk, őszinte köszönetünket nyilvánítjuk.

— **Nyári helyiség megnyitás.** A „Budapest” szálloda nyári kerthelyisége, melyet bérlője nagy költségen teljesen újja és moderné alakított át, holnap este 8 órakor fog ünnepélyesen a diósgyőr-vas-gyári zenekar közreműködése mellett megnyitani.

— **Mozgó fényképek a színházban.** A miskolci nemzeti színházban ma és holnap Benkő M. tanár mozgó fényképeket (cinematograph) fog bemutatni. Minden művelt ember emlékszik arra, hogy midőn Edison zseniális feltaláló az egész világ csodálatát fölkeltő Cinematographját bemutatta, a mit a fül részére teremtett fonographfal feltalált, ugyanezt a szem részére is előállítani. Évekig tartó fáradság és több, mint egy millió dollár költség árán sikerült végre Edison-nak minden valóságban lejátszódott eseményt egy gép segítségével felvenni és ugyancsak egy másik gép segítségével ezen eseményeket teljes élethűségben a nézők szeme elé varázsolni. A gép egy perc alatt ezer fényképet mutat be. Minden kép 20 méter hosszú és 3000 felvételt tartalmaz. Az eredeti felvételek kívánatra felmutattatnak. Alig lehet megbecsülni e csodálatos találmány fontosságát. Nemesak a nézőközönség mulattatására szolgál, hanem a tudományra nézve is a legnagyobb fontossággal bír. Műsor: 1. Indiai dervisek tánca. 2. Napoleon találkozása Lujza porosz királynővel. 3. Köztársasági tér párisban. Több ezer ember és kocsik életnagyságban vólnak a nézők előtt el. 4. Török nemzeti tánc. 5. Kovács műhely. 6. bohóc táncosnő. 7. Gyorsfestő. 8. Trilbi. 9. Egy nő a Trapén bemutatja ritka mutatóványait. 10. Marokkói udvari táncosnő. 11. Egy pisztoly párbaj. 12. A czéllövő hölgy. 13. Excentrikus táncosok szindus jelmezben. (Desuablé d'une Parisienne.) 14. Vonat megérkezése az indóházban. Helyárak: Alsó és közép páholy 3 frt. Felső páholy 2 frt. Tálalás 80 kr. Zártszék 60 kr. Számozott állóhely 40 kr. Emeleti zártszék 40 kr. Ülőhely 40 kr. Földszinti állóhely 30 kr. Karzati ülőhely 25 kr. Karzat 15 kr. Jegyeket előre lehet váltani a színházi pénztárnál. A rendkívül érdekes és élvezetes előadásokra jó előre felhívjuk a közönség figyelmét.

— **Szerencsétlenül járt pályamunkás.** *Czövek* János 16 éves sajó-kazinci illetőségű pályamunkás tegnap reggel a Barczikáról Rudóbánya felé menő vonat után kapcsolt pályakocsin ülve arról leest és egy pár pályakocsi keresztül ment rajta. Jobb kezén komplikált esonttörést, jobb oldalon bordatörést kapott, ezenkívül pedig fején is igen súlyos természetű sérülések érték. Azonnal beszállították a miskolci kórházba. Állapota veszélyes, sőt reménytelen.

— **A tüzes szekér.** Hagyomány szerint eddig csak egy valaki ült tüzes szekéren, az is Eliás próféta volt. Az elmúlt héten azonban egy gesztelyi parasztagzával is csaknem olyan alkalmatosság esett meg, azzal a különbséggel, hogy míg Eliás próféta az égbe ment, ő csak Miskolcra akart bejönni. A dolog úgy történt, hogy a szénnel megrakott gesztelyi kocsira utközben felkerekedett egy ember, ki, miután kényelmesen elhelyezkedett, pipára gyújtott és a gyufaszálat eldobta oly szerencsétlenül azonban, hogy a széna égni kezdett. Sem az utasok, sem a két táltos nem vették észre a hőmérséklet változást és esőndesen haladtak tovább. De a tűz istene segítséget küldött — a közeli faluból. Ugyanis négy vászonceléddel terhelt kocsit jött velük szemben. Ezek megpillantva a nálóknál magasabb lényeket, kik tüzes szekéren járnak, annyira megijedtek, hogy letértek az igazság útjáról — az árokba. Egyikük sem sérült meg. Mikor a szénás kocsin levők segítségükre akartak menni, vették észre az elháríthatlan bajt, melyből magukon kívül már mitsem menthettek meg.

— **Szövetkezeti közgyűlés.** A miskolci általános fogyasztási szövetkezet rendezévi közgyűlését 1899 május 3-án délután 5 órakor tartja meg a „Korona”-szálló emeleti nagyterme előtt lévő szobában. A közgyűlés tárgyai: 1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése az üzlet eredményéről és ezek alapján ezen testületek felmentése. 2. A tiszta jövedelem hovaforrása. 3. Az igazgatósági tagok és a felügyelő-bizottság megválasztása. 4. Netáni indítványok. A tagok esetleges indítványait a közgyűlés előtt 8 nappal dr. Halász Sándor elnök-igazgatóhoz adják be. Az évi mérleg a közgyűlést megelőző 8 napon át a szövetkezet raktár-helyiségében közszemlére ki van téve. 5. Az alapszabályok módosítása. — Az új alapszabályokat a tagok közül bárki is a szövetkezet helyiségében megtekintheti. 6. A közgyűlés — tekintet nélkül a tagok számára — határozatképes.

— **Felhívás.** Felkérnek azon önálló t. polgártársak és ifjak, kik a zenét kedvelik és kik különösen a fuvó hangszereket alaposan megtanulni s így a Miskolcra székelő „első magyar hadastyán egyesület” zenekarának tagjaivá lenni óhajtanának, hogy e czélból az egyesület helyiségében illetve Hradil Vinceze úrnál mint az egyesület alelnökénél Felső Szi.ima-utca 53. sz. alatt jelentkezni szíveskedjenek, hol is a feltételek tudomásul vehetők. Megjegyzendő, hogy a kik a fuvó hangszereken már előképzettséggel bírnak, előnyben részesülnek. *A miskolci első magyar hadastyán egyesület zenekar bizottsága.*

x **Május hó 1-ig való telepkiürítés miatt** (a Zöldfa háta mögötti Braun Armin-féle házban a volt Kiss Gyuláné kaszárnyában) **a legjutányosabb áron eladó** — mindenféle deszka **építési anyagok**, ajtók, ablakok, kövek, téglák, fák, vasneműek, asztaldarabok, kéménykalapok, tüzfalak, fedő-kifolyó és faragott kövek, ajtófelek, tölgyfák stb. stb. — Bővebbet *Blau Emil festő Mindszent.*

— **Széchenyi-utca 41. sz. alatt egy lakás, mely áll: 3 szoba, konyha, élőkamra és pinczéből, minden órán kiadó. Bővebb értesítés nyerhető ugyanott az udvarban.**

Hirdetmény.

A borsodmegyei kir. pénzügyigazgató úr által az 1899. évre megállapított földadó-kivetést tartalmazó lajstrom az 1883-évi XLIV. t. cz. 18. §-a értelmében április hó 25-től május hó 2-áig bezárólag Miskolcz város adópenztári hivatalánál 8 napi közszemlére kitétetik.

Mely körülményt azon figyelmeztetés mellett hozzuk az érdekeltek tudomására, hogy

azon adózók, kik a kivétési lajstromban foglalt adónemmel már a múlt évben is meg voltak róva, a lajstrom közzétételét követő 15 nap alatt; azon adózók pedig, kik a f. évben első ízben rovattak meg, adótarozásuknak az adókönyvecskében történt bejegyzését követő 15 nap alatt a közigazgatási bizottsághoz felelbezhetnek. A felelbezesek alólírott hivatalhoz adandók be.

Miskolcz, 1899 április hó 22.

Miskolcz város adópenztári hivatala.

KORACH MIKSA
műépítész irodája
április 26-tól
Zsolczeni-kapu 17. a.

Brody Lajos úr házában létezik.

Ferenczy György

tudakozó és adást-vevést közvetítő lakhelye:

Miskolczon, Kismajor-u. 1. saját házában.

Jutányos árban eladók: házak, házhelyek, szőlők, kisebb-nagyobb birtokok.

Ezek mind el is cseréltetnek.

Továbbá: kiadó lakások és butorozott szobák.

Megvételre kerestetnek: birtokok, házak, házhelyek, egy szőlő a „Vörös-rák” közelében azonnali megvételre.

Eladó és vevő-urakat egyedül magam szolgálom ki tisztességesen. Aki nem hiszi, próbálja meg.

ELADÓ

Felső-Szirma-utca 48-ik számú

❀ földszintes ház ❀

szabad kézből eladó.

Értekezhetni ugyanott a tulajdonosnál.

221-1-2.

Kérem Kristof Schramm-féle felíratra ügyelni, mert csak az a valódi!

Lábbal tiporva

lesznek a padlófénymázak, miért is tartósságot igényelnek. A ki néhány krajezár megtakarítása végett csekélyebb értékű gyártmányokat szerez be, az

————— pénzét az ablakon szórja ki. —————

Nálam eskis az áltatáson jónak elismert

padlófénymázak kaphatók:

SCHRAMM KRISTOF lakk és kenczegyáraiból.

Győr, Bécs, Simmering. Majna melletti Offenbach

Schramm Kristóf-féle kezesség mellett tiszta borostyánlakkból készült padlófénymázai tartósság, fényük és keménységük tekintetben valamennyi versenyyártmányt felülmúlnak. A sok értéknélküli utánzások miatt kérem arra ügyelni, hogy minden dobozon Schramm Kristof neve látható legyen.

Továbbá: mosható zománcz-festékek elegáns színárnyalatban, mindennemű házi szerek, melyet bárki szaktudomány hiányában maga dolgozhat fel, alkalmas mosdószekrények, ajtók, ablakok, valamint falak bezománczozására konyhákban és fürdőszobákban. — Copal butorlakk, Copallakk belső használatra Damarlakk, Bórlakk, Szárító-firnisz, Politurlakk, Vasilakk és Brunolin, mely utóbbi homályos butorokhoz használtatik, ugyancsak a többi lakk-félék valamennyi iparágak számára.

Különlegesség: kocsigyárosok és kocsifényezőik részére Kutschenlakk, Präparationslakk, Gestelllakk, Schleif és Lazurlakk eredeti 1 kgrmos dobozokban.

Kapható:

HESZ JENŐ fűszer-, csemege- és festékkereskedésében

193-5-5

Alapított 1837. évben.

Kérem Kristof Schramm-féle felíratra ügyelni, mert csak az a valódi!

Legnagyobb**Szőnyeg- és vászon-áruház
a Színház-épületben.**

A jelen idényre legnagyobb választékban és legolcsóbb szabott árakban szolgálhatok mindennemű salon és futó szőnyeget, gyapjú-, selyem- és csipke-függönyöket, ugyancsak saját gyártmányu paplanokat és matraccokat, legjobb vásznakat és kész fehérneműket.

ROSENBERG GYULA fiókja
a Színház-épületben.

222-1-3

Olcsó szabott árak 5 % engedménnyel!

Szenzátiós ujdonság.

a legujabb szab. reform nap- és esőernyők

hölgyek és urak részére,
melyet mindenki **1 percz alatt** bár-
mily színű ernyőre átváltoztathat.

A bot és állvány megmarad,
esupán a felhuzatot kell
megváltatni. Ruha- vagy
divatváltásnál és minden
időjárás alkalmával átvál-
toztatható.

Utazásra és fürdőkben nélkülözhe-
tetlen. Átváltoztatható napernyőről eser-
nyőre, viszont esernyőről napernyőre **1 percz**
alatt. — Nagy megtakarítás. — Rendkívül
tartós. — Könnyű választás. — Utazás al-
kalmával nincs kitéve a kidörzsölésnek.

Bármily ruhához hozzávaló napernyő-
athuzat kapható **csak az egyedüli fő-
raktárban**

187-6-26

Baumgarten Dániel

divat- és rövidáru üzletében
Váncza ház.

Ferenczi B. könyvkereskedésével szemben.

Továbbá kapható nagy választékban saját
kötési és fegyházban kötött **harisnyák,**
**csipke-függönyök, gyermek-ruhák, fehérne-
mők, pamutok,** valamint minden e szakba
vágó czikke jóval olcsóbb árban mint eddig.

Fűzők (Miederek) gyári raktára.

Fürdő megnyitás.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű
közönséget, mikép

a Görömböly-tapolczai

fürdő
megnyilt

s az, a fürdőző s kiránduló közönség
rendelkezésére bocsájtattott.

A fürdőben levő **vendéglő** keze-
lését saját vezetésem s felügyeiletem
alá vettem, — kifogástalan ételek és
italok pontos kiszolgálásáról gondos-
kodva van.

Kiváló tisztelettel

Nagy Gyula

G.-tapolczai fürdőbérlet.

Üzlet áthelyezése miatt!

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség becses tudomására
hozni, hogy

üzletünk áthelyezése miatt
dúsan felszerelt összes

butor-raktárunkban

levő **lakberendezési tárgyakat,** bámulatos olcsó áron
kiárusítjuk, mely ritka alkalomra a nagyérdemű közönségnek
figyelmét felhívjuk.

Kiváló tisztelettel

WAHL TESTVÉREK

butorkereskedők

147-9-20

MISKOLCZ, SZÉCHENYI-UTCZA 141.

Üzlet áthelyezése miatt!

O. PICK JAKAB
BUTORGYAROS, KÁRPITOS ÉS DISZÍTÓ

MISKOLCZON

Borsodmegye legnagyobb és
legrégebb
butorgyára,
szőnyeg- és
függönyraktára

Miskolczon,
Takarékpénztár-épület
a Nemzeti színházzal szemben.

Menyasszonyi kelengyék!

Butorok
hivatalok, orvosok, ügyvé-
dek, fürdők és szállodák
részére.

Részletfizetések engedélyeztetnek.

